

L'urbanisme al servei de les persones

A l'inici del nou segle XXI Granollers s'ha de plantejar un model de ciutat que garanteixi una millor qualitat de vida per als seus ciutadans. Els plans generals d'Ordenació Urbana que la majoria d'ajuntaments van elaborar durant els anys de la transició política van servir per dotar les ciutats de les infraestructures imprescindibles i per ordenar el caos urbanístic que el sistema franquista permetia. Ara, després de 25 anys, ens cal ser més exigents en la recerca de la qualitat. Granollers té l'oportunitat, en l'elaboració de la revisió del seu Pla general, de definir la ciutat del futur: una ciutat moderna, còmoda, oberta i amb un creixement mesurat en què viure-hi resulti molt satisfactori per als seus veïns i agradable per als qui la visitin.

Per una ciutat moderna ens cal un planejament que defineixi totes les infraestructures necessàries que encara ens falten per tal que els ciutadans tinguin a l'abast totes les noves tecnologies i equipaments per desenvolupar-se en el món cultural, laboral i econòmic. En aquest àmbit pensem en el cobriment de la via del tren; l'estació del TGV; el pla d'usos per a Roca Umbert; la millora dels polígons industrials; el parc firal; els estudis universitaris i en un urbanisme que faciliti el desenvolupament d'un comerç de proximitat i de qualitat.

Per una ciutat còmoda cal un planejament més a l'abast de les

persones, per viure-hi i per treballar-hi, on els desplaçaments, a peu o amb cotxe, siguin més fàcils. Pensem en una ciutat amb un pla de circulació més racional i que aporti solucions als punts negres actuals. En un pla de conversió en zona de vianants més agosarat i amb una previsió dels carrils bici factibles. Pensem en un planejament especial del nucli antic que resolgui problemes actuals de mitgeres i alçades i, sobretot, impulsi la rehabilitació d'habitatges degradats. També volem una ciutat amb espais verds i d'esbarjo, on Palou sigui la seva gran zona reservada, no defugint d'una anàlisi del seu desenvolupament rural i econòmic que sigui sostenible.

Per una ciutat oberta ens cal un planejament que obri definitivament les portes de la ciutat i reforci la capitalitat comarcal. Pensem en uns accessos potents, com el desdoblament de l'actual carretera del Masnou amb un vial al costat de la via del tren, la prolongació del vial dret del marge esquerre del riu fins a la Interpolar i, sobretot, amb un acord urbanístic amb els municipis que ens envolten.

I, per últim, ens cal una ciutat amb creixement mesurat, amb un planejament que prevegi un equilibri de la població. Granollers ha de créixer amb qualitat abans que en quantitat. No podem oblidar que el vertader parc residencial del futur està, precisament, en els municipis del voltant...

Carme Esplugas i Martí

Cap del Grup Municipal de Convergència i Unió

Los cines Òscars

En un Estado de Derecho, cualquier ciudadano está legitimado para litigar frente a una actuación de los organismos e instituciones publicas que considere que lesiona sus intereses. Vaya eso por delante, porque es una de las bases de cualquier democracia que merezca ser reconocida como tal. Dicho lo cual, las sentencias de los Tribunales de Justicia están obligadas a conciliar el interés público con el particular. Ahí radica el problema del endemoniado asunto de los Cines Òscars de nuestra ciudad. ¿Cómo puede la Justicia darle la razón al demandante sin que la ciudadanía sienta que se menoscaba la suya? Sencillamente, quitándole frialdad a las consideraciones jurídicas e intentando que ambas partes litigantes lleguen a acuerdos, de tal manera, que, sin pérdida del derecho que avala al demandante, los ciudadanos no deban sufrir, al final del largo tramo que finaliza con la sentencia, las consecuencias de los errores de las actuaciones de la Administración municipal.

Dice la leyenda que el rey Federico de Prusia estaba empeñado en anexionarse un pequeño terreno que colindaba con los jardines del Palacio Real. Harto de proponerle al modesto campesino propietario del terreno en litigio, la compra del mismo, el rey, irritado por el empecinamiento de su vecino, le dijo: "Te pongas como te pongas, este terreno acabará siendo mío". El pobre hombre le espetó a Federico: "Eso ya lo veremos, ¡todavía hay justicia en Prusia!".

Esa es la grandeza de la Justicia, que para que sea verdaderamente justa debe inspirar confianza en quienes buscan en ella solución a sus problemas con los poderosos. Por eso, las sentencias deben ser acatadas, aunque se disienta de ellas. Las decisiones de la Justicia pueden ser discutidas pero nunca despreciadas ni desobedecidas. Ese es un principio inviolable, garantizado por la Justicia en el largo recorrido existente hasta la sentencia definitiva. Y en ese punto está el problema del litigio entre un vecino de Granollers y el Ayuntamiento. Nada que objetar en puridad de concepto. Lo demás es marear la perdiz innecesariamente.